

Városi mizeriák.

Debrecezen, jan. 28.
Lóvonatu vasut lesz és ismét nem lesz;
a piac tereket rendezik és még sem rendezik;
a közraktár ügyében mozognak és még sem történik semmi;
sertés hizlalt alapítana egy társulat, s azt nem engedik;
czegléd utcán kutat furnak (12 év óta!) és kut még sincs...
kaszárnya építtetik és kaszárnya nincs.
Lehetne folytatni a végtelenségig, annyi megoldatlan, felígelt megoldott és egészen megoldásra váró kérdés lebeg Debrecezenben a levegőben, mint a Mohamed koporsója.

E lapban már igen sokszor történt fel szólalás a fentebb érintett kérdésekben is, de azért felvilágosítást azokról sem mi nem nyertünk, sem azok nem igyekeztek nyerni, a kik, mint a városatyái, hivatva voltak a város érdekei szempontjából, hanem annak lakossága megnyugtató, felvilágosító szempontjából is, mint arra hivatottak és megbízottak felvilágosítást nyerni.

Miért vagyunk mi örökösön a látszólagos nagy haladás dacára is ázsiai állapotban? Mert a hatóság, s annak ellenőrző kerete, a képviselő testület hivatásában egy-egy képviselőt érdekel, nem pedig a köztársaság s a nép, s még tetszik neki, ha öt-tíz évben történik egy-egy fontos, már odáhatlan intézkedés a város érdekében.

A mai korszakban egy nagy város létezése megköveteli a maga áldozatait; megköveteli pedig ma és mindennap, holnap még jobban, mint ma; mi pedig örökösön maradozva, egy lépés előnye elszalasztásával veszítünk szavát és maradunk hátra tíz évet.

Igaz, hogy a város hatósága néhány év óta némileg emelte a várost; de kicsiségekben előhaladni, s nagy, egyetemes munkába nem fogni egyértelmű a mulasztással, akkor, midőn arra az eszközök, az alkalom meg vannak, az idő pedig sürgetőleg int.

A fentebb érintett, nagy horderővel bíró kérdések megoldásával olyan lépést tenne Debrecezen előre, mely kiszámíthatatlan haszonnal járna azoknak, hogy a várost külsőleg is emelni segítené arra az utra, melyen haladnia, mint a nem messze jövőben már európai nagyobb városnak haladnia okvetlenül kell.

Itt elérkezünk azon botrány-közhöz, melyen szem, láb és szép iránti érteke főnnakad nemcsak idegennek, hanem e városbeli lakónak is. A külső kép! Ennél rondábbat csak rongyos faluk elhagyott utcáit mutathatnak, de még kis városban sem találhatni ahhoz hasonlót. Szépészeti bizottság volna, de az alszik, vagy már meg is halt? Mérnöki hivatal is volna, de annak működése a zárt falak közt folyik; rendőrség is volna annyi a mennyi, az meg nem győzi feladatát minden irányban teljesíteni; szóval bábeli zürzavar s a szemétnék sárnak, jégnek ronda keveréke csuflítja városunk kinézését.

Mind Ezeket nekünk, mint a nyilvánosság közegének kötelességünk elmondani időről-időre és mindaddig, míg azok elintézve nincsenek. De azok kivül a város atyáinak is ajánljuk különös figyelmébe e mizeriákat: ideje volna a közgyűlésen tett tudakozódások által

részben megnyugtanni, felvilágosítani a közvéleményt; másrészt az ösztönzés által talán elősegíteni a jobbkat létrejöttét és a közszükségnek kielégítését!...

Ertekezlet az orsz. kiállítás ügyében.

Debrecezen, jan. 28.
Az 1885. évi budapesti országos kiállítás sikerének előmozdítása érdekében Simonffy Imre kir. tanácsos polgármester ur, mint a debreczeni-kerületi kiállítási bizottság helyettes elnöke tegnap délelőtt 10 órára a városháza nagytermébe bizalmas értekezletre hívta egybe a város több tekintélyesebb iparosát és kereskedőit, főleg és kiváltképen azokat, kik versenyképességükről ismeretesek, de a kiállításra mindezekig nem jelentettek tárgyakat. Ez értekezletre megjelentek: Sesztina Lajos, dr. Király Ferencz, Balogh Mihály, Schmidt Ágoston, Póssert János, Mayer Ferencz, Bignio János, Keszler Jakab, Lőrincsik László, Grünwald József, Konrád János, Szilágyi József, Egey István, Debrecezen Sándor, Nagy Gábor, Megyesi Gábor, Varga Károly, Dávidházy Imre, Fries József, Schönfeld Fülöp, Klemm Lajos, Vági Sámuel, Preiser Sámuel, György János, Szabó Mihály, K. Tóth Sámuel, Nagy András, Fodor Gábor, Koldi Károly, Zsengeller Pál, Dolozsilek János, Balassa Károly, Soukop Ferencz, Jámor György, Richer Károly, Lux Károly.

Polgármester ur, mint az értekezlet elnöke röviden vázolja a Budapestten 1885. évben rendezendő első nemzeti kiállításunk fontosságát, előadja, hogy noha eddig is a kerületi kiállítási bizottság irodájában szép számmal történtek bejelentések, mindazonáltal mégsem oly mérvben, mint azt egy ily nagy lakossággal bíró várostól, mely annyi képzett iparost és versenyképes gazdát foglal magában, melán megvárni lehetne. Debrecezen városa, mely egy nagy vidék központja kíván lenni, kell, hogy ezen kinálkozó alkalommal a versenyterén hirtve meghaladja és tehetőségéhez is mérten kellően képviselve legyen, hogy lássa az egész országot, sőt lássa a külföldet, hogy Debrecezen ipari haladás és gazdasági fejlődés tekintetében nem az utolsó azon városok között, melyek a korrall való haladás színvonalán állanak. Különösen pedig, miután a város is meghozta már a maga áldozatát megzavazván 5000 forintot a debreczeni kiállítás tárgyaitak térdíjára és szállítási költségeire, ohajtandó, hogy minél tömegesebben vegyenek részt a kiállításban. E célból tartotta szükségességnek értekezletre meghívni azon egyeket, a kik versenyképességüknél fogva sem maradhatnak el a kiállításban való részvételtől, hogy őket közvetlenül és személyesen is felkérje, miszerint egy a város, mint a kiállítás sikerének biztosítása érdekében mielőbb tegyék meg bejelentéseiket.

Ezután dr. Király Ferencz ur, a kerületi kiállítási bizottság titkára, emelt szót, s azok után, miket előző polgármester ur elmondott, rövid szavakban ő is vázolta a kiállítás fontosságát s felelített, hogy ez első nagyobbszerű országos kiállítás a magyar iparosságunk és gazdaságunknak már csak azért is nagy számban kell képviselnie, mert az Ausztriával közelebb kötetendő kereskedelmi szerződés megállapítása alkalmával egy ipari mint gazdasági tekintetben sokkal nagyobb eredményeket lehet majd kivívni, mint a minők lehetett eddig. És ez természetes is, mert eddig még ipari fejlődésünk és versenyképességünk nem tudtuk kellő áttekinthetőséggel bemutatni a világnak, jóllehet arra oly kedvezően kínálkozó alkalom, mint a mostani, nem is nyílt még eddig. Epen ezért, oda kell törekedni most a haza minden egyes polgárának, hogy a kiállításban való minél tömegesebb részvétel által elérhessék azon eredményeket, melyekre iparunk védelme tekintetében okvetlenül szükségünk van. Felso-

rolja ezután azon iparágakat, melyek az eddig történt bejelentéseknél kevésbé, vagy épen nincsenek képviselve; s felhívja az értekezlet minden egyes tagját, hogy már most jelentsék be hajlandóságukat a kiállításba való részvételre.

Sesztina Lajos ur, a ker. kiállítás bizottság alelnöke a maga részéről szintén melegen ajánlja a kiállítás ügyét az értekezlet tagjainak figyelmébe.

Az ezután kifejtett eszmecserének aztán azaz eredménye lett, hogy az értekezlet csaknem minden tagja legott bejelentette, a kiállításban leendő részvételét; sőt Póssert János ur, ki győgyövények és borok kiállítására nézve tett ígérteket, azon, az értekezlet által köszöntettel fogadott ajánlatot is tette, hogy azoknak, kik a kiállításban borokat palackokban szándékoznak kiállítani, a palackok dugaszolását és etiketirozását a nála lévő és e célra legalkalmasabb gépezettel s jó minőségű parafával, szives készséggel eszközli.

A szegényekért.

Egy-két nap előtt tettemek el egy szegény asszonyt a sírba. Nevét nem tudhatom, csak az lepett meg, hogy néma csendben egy fakó szekér vitt egy festetlen egyszerű koporsót, a templom harangjai nem zúgtak, nagy néptömeg nem volt, a két pej ló oly szomorúan lépdelt a szekérről, melyen előla kocsis, bizonytalan a meghalt testvére útját, mellette két kis árva az elhunyt kedves gyermekei huzódtak meg csekély fűvel csurapelyokban, míg a szekeret hátul egy fölves nélküli hajlott koru egyén, a gyászoló özvegy halkán bánatosan, a fájó érzet bus keserveivel követte.

Se pap, se kántor, mintha temetés se lett volna, és még is az volt az. Pompa nélküli egyszerű temetés, mint a helyzet szegénysége hozta magával.

E bus látványtól önkéntlenül azon gondolat villant meg agyamban: mert nem temetkeznek mások is így? Ilyen egyszerű! Hisz a csel el van érve úgy is ha a temetésnél minden nagy pompát mellőzünk.

Minek oda dobni azt a temérdek sok drágaságot, 100-1000 forintnyi értéket a sírnak? Nem elég hogy kedveseinkről megfosztatunk a végezt által, meg azon felül az örösi vesztéséget többel pótoljuk?

Valóban tulságba megyünk mostanában a temetkezési tartásokkal és ceremóniákkal! Hát vajjon van-e arra szükség? De hogy. Egyszerűsíteni kellene a keresztény világnak a temetkezéseket, akkor nem lennének olyan szegények vagy más szóval megmentenék temérdek pénzt, vagyont az előknek.

Az izraeliták bevezeték egyszerűen a temetéseket, nem dobnak ki szavakat ezreket a rideg föld kebelébe, és mi keresztények, valljuk meg e tekintetben tulságba megyünk. Ott hol takarékoskodni lehetne, pazarlók vagyunk. És miért? hogy egyes temetkezési intézetek gazdagodjanak!

E bajon segítni kell, míg nem késő, mert már is igen sokat veszítettünk a divat majmolásával.

Legyünk egyszerűek életünkben és takarékosak temetkezéseinkben. Minek az az örösi halmaz drága koszoru? A pompás halottas szekér? A drága koporsó s egyéb? Hisz a holtak mindegy ha azt nélkülözi is, az elők pedig osztóznak a gyászoló család fájdalomai-ban keresztényi módon, bizonyára többet és jobban cselekesznek, mintha övéiktől elvonják a filléreket melyeket azok más czélból felhasználhatnának, avagy azon összeget mit koszorukra, egyéb pillanatnyi látványosságra költünk, adjuk inkább az árváknak a gyászoló család tagjainak, hogy azok azt anyagi czéljaikra érvényesíthessék.

Csodálatos, hogy oly sok minden egyesület van már a világon, csak a temetkezést egyszerűsítők, így e tekintetben gazdalkodó egyület nem akar keletkezni!

Pedig erre is nagy szükség volna! Gondolkozunk e tekintetben, hát ha még nem késő.

A „szent-szék“-ről.

Következő felszólalást tettük:
Elégé türem, vártam, s egyáltalán nem akartam a nyilvánosság elé hozni a dolgot, azonban miután a jövő hó 27-én épen egy éve lesz e szerencsétlen ügy tárgyalásának, kénytelen vagyok így tudatni azokkal kiknek illik, hogy mily gyönyörű eljárást tanusit a nagyváradi r. cath ugynevezett „szent-szék“ azokkal, kiket balsorsok kezébe adott.

Nem más így ez, mint valóper. Isten örözen minden halandót tőle, kivált ha a nagyváradi szent-szék elé kerül, mert ennek eljárása hasonlót az örökkévalósághoz.

Mult év február 27 én volt tárgyalás való peremben s azóta dacára kérelmeimnek, még nem tudtam megkapni azon különben is semmit sem jelentő végzést, mely való peremnek a polgári törvénytörvények előtt leendő megkezdéséhez szükséges (?).

Ne igazán remek eljárás. — Be látom, hogy nagyon sok dolgom van a szent atyáknak elannyira, hogy a pihenéstől nem érnek reá egy négy soros végést meghozni akkor, midőn a válast mind a két fél kérelmezi.

Könnny nekik, mert nem szabad nősülniök s így azt hiszik, hogy más se törődik vele. — Vagy azaz skarják lerázni e rettenetes nagy dolgot nyakukról, hogy a vállás az halpapancs-ja, hogy az ily dolog huzassék, halzassassék!!!

Ez nem lehet igaz. S ha így van nagyon szomorú.

Nem tehetem fel az egyedül üdvözítő r. cath anyaszentegyházról, hogy elve volna megsemmisíteni, tönkre tenni egy ember jövőjét ha mindjárt református is ez ember, — nem tehetem fel, hogy egy párszép nő szemben ragyogó köny annyira meghán ez en egyház kegyes papjait, hogy a vállás köpenye alatt egy embert végig bosszantani, jövőjét megfosztani óhajtanának.

Nem hibetem azért, mertők örei az erkölcsiségnek s tudhatják, hogy ilyenmő eljárásuk által maguk teszik tönkre az erkölcsöt, mert egymást igazán szerető férfi és nő nem levén képes bezárni az ő atvai gondoskodásukat, kénytelenek „polgári“ házasságra lépni, — a minek pedig tudtommal a „szentatyák“ nagy ellenségei.

Miután pedig a sürgős elintézés iránti kérelmeim mit sem használtak, figyelmen kívül hagyatva a szent papir kosárba hullottak, — kénytelen vagyok így kérni fel még egyszer a főtisztelendő szent-székot, hogy legalább egy évre, vagyis a jövő hó 27-re legyenek szivesek elintézni ügyemet, hogy így legalább végleg megmenekülhessek azon szent kötelektől, mely még engem az egyedül üdvözítő róm. cath. egyházhöz köt s a mely köteleket az egyház szolgáló Isten tudja mi czébből a nyakamba akarnak szorítani.

tisztelettel Kereskes G.

Királyunk leányának és vejének látogatására Münchenbe érkezett. Ő fenség szombaton meglátogatta a királyi ház tagjait s mely őket viszont fogadta.

A kaszszirnék helyek.

Holnap szánunkban, melyen átérezve azon méteyl orvoslásának szükségét, melyet tiovornya-helyeink állapota képez városunk erkölcsi életére nézve: bővebben foglalkozunk a fájdalom! — időszerűvé vált tárgyal. Egyelőre közöljük azon szabályrendeletet, mely miniszterileg jóváhagyatván, a vendéglősök, szállodák, kis vendéglősök, kávéházak és kis kávé-

A »DEBRECZEN« TÁRCZAJA.

Szilaj vasut...
Szilaj vasut rohan zubogva,
Uj élet hirdetője, lenn
Sikongatása vad örömszaj, —
Ó a jövő, ó a jelen!
Ott megy a kalmár, (kicsi tolvaj!)
S a bankár — népeket csaló,
Diplomata, fejében ágyu...
Uj ezred harcász... csatáló...
Egy első osztályu coupéban
Amaz ós-várnak uj ura...
A régiek a haza sorsán
Alkudtanak... ó gyapjura!
S megy a vasut... Felül az ormon
Méláz a várrom csöndesen;
Ijedt szellem csoport körülé...
Nem értek ily zajt sohasem!
A va s lo va g kitörte börtjét
Széttuzta roszdás ajtaját!
Szabályt emel, megvédeni készen
A remegő tündérléányt.
A fehér asszony és a várúr,
Ki a völgynek zsarnoka volt...
Lent zúg a szörny, mely anyi mythost
És anyi álmat megrabolt!

Vaskeze visz iszonyu málhát,
Rajt az az össze-vissza nép!
A mult világot egy se látja,
Tesz-vesz, siet, nem ért regét!

— Mindegy! regét a pihenésnek!
De a nagy tettek idején
Jelszót kiált, légy eszemetörhes
És ott dalolj, a merre mén!

Elvész az, a ki meg nem érti
A századot s ötl-hatolt!
Avult világaid siratva
Nem látsz nagyot, dicsőt sehol!

Az uj idő száz régít elmos,
Egyemást úzi a kor tova —
Egy nem vesz el, nyelvet cserél csak,
A dal meg nem szünik soha!

Gáspár Imre.

Eljegyzés kalitkában és kalitka alatt.

(Beszélyke.)
Irta: Némethy Károly.
Kedves teremtés volt Irma, egy csintalan — csinos tündér; a ki csak látta valaha, nem tudta elfelejteni soha. A ki látta csak egyszer is beszédes fekete szemét, ábrándos halovány arcját, iczi-piczi száját, kedves mosolygását, homlokát ábrándosan beárnyékoló frou-frouját: imádta Irmát; a nőgyűlölő megszerette benne a nőnemét, s a világot az életunt.

Imádták, a hol csak megjelent, bolondultak a férfiak utána mindenütt. Unalomig azt istenitenítésben, ha egy kicsit hübb: maga is könnyen anyagnak képzelhette volna

magát. De Irmácska okosabb volt, mintsem megszedítte volna a hódolat. Nem vágyakozott ő arra, hogy tündér, angyal, tulvilági lény legyen... beerte azzal, hogy megmaradt egy szép, jó kimondhatatlanul kedves földi leánynak!...

Az imádók seregében volt mindenféle kiadásban férfi bőven. Volt ott szőke-barna, szép-kicsi, szép-nemeszép, költői-prozai, bőbeszédű szóatalan, pap, doktor, ügyvéd, jogász... egyben egyenlő mind: rabszolgája volt Irmácskának valamennyi; minden szavát lesek, egy po hátr vizért; három is szaladt, a felöltőt tiz is igyekszik karsu termetére felségíteni, mindeniket boldogá teszi Irmácskának csak egy mosolygása; féltékeny, boldogtalanná mind a többi, kiknek a sugárból most semmi sem jutott...
Volt egy ifju Irmácska környezetében, tán a legigénytelenebb. Termete nem volt deli, kiterjedése nem tiszteletemelő, ama nem tulságosan meggyerő társalgása nem felettébb hódító. Bókokat nem tudott mondani, az istenitéseket tul licizálni nem igyekezett, nem rohant soha felöltőért, pohárvizért, párbajt nem vivott érte soha: de elég vakmerő volt az Irmácska kérdéseire felelni okosan, őszintén, hidegen.

Pedig ő is szerette — lehet — Irmácskát, csak nem akarta mutatni keble tűzét; pedig szerethette, hisz egy győnge halovány ifjuban is csak úgy loboghat a szerelem lángja, mint egy athleta hatalmas bordái közt!... Nem czélzott rá soha csak egy szóval is, hogy rajongana ő is Irmácska után, minek is? — hisz csak kinevetné, szánakozva jót kaczagna rajta az az ünneplé bájosszép leány?! Boldog volt ő is, ha volt Irmácskának hozzá egy-két

nyájás szava... szemeinek nem tudott ilyenkor parancsolni, lángoltak azok, mikor ő a kis tündérral beszélt, ilyenkor olyan érdekes tudott lenni az a szegény, sokaktól annyit gyonyolt Ferkó!

Volt Irmácskának egy kis kanári madara, furcsa bohó madár, egyetlen, ki bánatában drága urnójét megtudta vigasztalni.
Mert hát az örökké mosolygó Irmácskának is volt néha bubánatos perce. Különös! Ugyan mi bánata lehetne egy szép, mindenki től bálványozott leánynak?...

Pedig ki látta a szívek rejtekebe? Hát-ha a legbájosabb hölgynek is van bánata, még nagyobb mint egy szegény, elhagyott leánynak? Hátha eszébe jut — mikor eszt nem tudja szépsége megbódítani — mindaz a szeretet, rajongás, mi őt körülveszi, csak külső máz mind, mely csak bájjait illeti, a mely szeretet elpárolg, a mint hervad az arc rózsája, a mint az ifjuság varázsa foszladoz!... hátha az, ki most rabszolgája bájjainak, ugy tesz később vele, mint a kifacsart citrommal!...
Olyan melabusság ömlött le néha azokon az úde, bájos arcvonásokon!

S mikor így gondolataiba Irmácska mélyen elmerült, mikor fúrte bánatosan simultak le, mikor sötétekké váltak azok a ragyogó szemek... egyszerre csak a kis madár kis kalitkájából kiszáll, egy percz alatt urnója vállain terem. Összerezzen az ábrándozó leánynak, haragos szemeket vet a gonosz kis sátnyra... lefegyverezi őt azonnal, kis csőrével csókot nyom Irmácska halavány arczára, s a csók nyomán piczi piros rózsát fakaszt. Belepirul a csókba a szép leány, hisz el is felejtetem mondani, hogy a kis kanári

mérők részére város területén.
1. Rendés déglő és kávéház teletzetnek üzlet 2 órákor ünnepzárni.
Nagy vendékházakban a vendégeknek a kávéházak melyek legalább a vendégeknek a tánczvigalmat tathatnak.
2. Kis vendégházakban a vendégeknek a kávéházakban a vendégeknek a tánczvigalmat tathatnak.
3. Kis kávéházakban a vendégeknek a kávéházakban a vendégeknek a tánczvigalmat tathatnak.
4. Vendégházakban a vendégeknek a kávéházakban a vendégeknek a tánczvigalmat tathatnak.
5. Vendégházakban a vendégeknek a kávéházakban a vendégeknek a tánczvigalmat tathatnak.
6. Vendégházakban a vendégeknek a kávéházakban a vendégeknek a tánczvigalmat tathatnak.
7. Minden kávéházban a vendégeknek a kávéházakban a vendégeknek a tánczvigalmat tathatnak.
8. Törvény kávéházakban a vendégeknek a kávéházakban a vendégeknek a tánczvigalmat tathatnak.
9. Vendégházakban a vendégeknek a kávéházakban a vendégeknek a tánczvigalmat tathatnak.
10. Nagykávéházakban a vendégeknek a kávéházakban a vendégeknek a tánczvigalmat tathatnak.
11. Ezen példány minden vendégházban a vendégeknek a kávéházakban a vendégeknek a tánczvigalmat tathatnak.
12. Az ezen szabályokban foglaltaknak a vendégeknek a kávéházakban a vendégeknek a tánczvigalmat tathatnak.
* Kiss Alibé lelkész ur szombati országgyűlési teendőiben részt vevő.

mérők részére érvényes Debreczen szab. kir. város területén. Így hangzik:

1. Rendes szállodával egybekötött vendéglő és kávéház tulajdonosai vagy bérleti kötelezetnek üzleteiket hétköznapokon éjjel után 2 órákor ünnep és vasárnapon 3 órákor bezárni.

Nagy vendéglőkben, szállodákban és kávéházakban a farsang idején alatt záróra nincs.

Kávéházak alatt értetnek oly üzletek, melyek legalább is egy billiárd asztallal bírnak. A cseléd háló elnevezése alatt ismeretes táncvigalmak csak éjjel után 2 óráig tarthatnak.

2. Kis vendéglősök zárórája hétköznapokon éjjeli 12 órára, ünnep, vasárnapon, valamint a farsang idején alatt éjjel után 1 órára határozottatik.

3. Kis kávémerők zárórája október 1-től márczius 31-ig este 9 órára, a többi hónapokban este 10 órára határozottatik.

4. Vendéglőkben és kávéházakban, a rendes háló kivételével, — a zene a záróráig szólhat, — a kis kávémerésekben a zeneles tiltatik.

5. Vendéglők, kávéházak és kávémerések tulajdonosai vagy bérleti kötelezetnek helyiségeikben a rendet és csendet fenntartani és az iránt gondoskodni, hogy a szomszédok éjjeli nyugalma ne zavartassék.

6. Vendéglősökben s más a kapitányi hivatal által engedélyezett szálló helyeken, idegen nyilvántartási jegyzőkönyv vezetendő melybe a megszállott vendég nevének és lakhelyét bejegyezni köteles; az üzlet tulajdonosa pedig nyilvántartási könyvet a kapitányi hivatalnál naponta a délelőtti órákban bemutatni tartozik.

7. Minden a fentebb elősorolt üzletek helyiségeiben a tiltott játékok megakadályozása iránt, a rendőrség intézkedik s azok esetleg a törvényben foglalt büntetéssel sújtattak.

8. Törvény által nem tiltott játékok, a kávéházak, vendéglők s egyéb mulató helyek csak azon helyiségeiben engedtetnek meg, melyek az üzlet főhelyiségeivel nyíltak a játékosok a legenyesebb, közvetlen összeköttetésben állnak és a kapitányi hivatalnál bejelentetve, elfogadhatónak találtattak, és melyek mind a rendőri közeg, mind pedig a közönség által akadály nélkül ellenőrizhetők.

9. Vendéglősökben, bérlett szobákban mulató társaság az ajtók záratlanul tartására az alább írt pénzbüntetés terhe alatt köteleztetik.

10. Nagy és kis vendéglőkben kávéház és kávémerésekben kiszolgálóra női cselédet tartani tiltatik és csak kávéházakban engedtik meg egy — úgynevezett „Cassir-nő” tartása.

11. Ezen szabályoknak egy nyomatott példánya minden kávéházi, vendéglői vagy kávémerési és egyéb hasonló üzletben nyílt helyen folytonosan kifüggesztve tartandó.

12. Az ezen szabályokban foglalt rendszabályokban foglalt rendelkezések ellen vétők, a mennyiben cselekményekre nézve már a magyar büntető törvényekben büntetések előírva nem lennének — a városi szegény-alapjára fordítandó s 2 forintól 50 forintig terjedhető pénzbüntetéssel, nem fizethet esetében pedig 5 napig terjedhető elzárással büntetettnek.

Kelt Debreczenben 1880. november 29-én tartott rendkívüli bizottsági közgyűlésből. Kiadta: P a p F e r e n c z főjegyző.

Helyi hírek.

* Kiss Albert orsz. gy. képviselő és ref. lelkész ur szombaton este Budapestre utazott, hogy országgyűlési pártunk most oly fontos teendőiben részt vegyen.

nem hólgy de férfi volt... s hijába, akár milyen kicsi, mégis csak férfi a férfi!

Milyen sokan irigyelték a kis kanári sorsát. Be sokan szerettek volna csak egy percze kanárivá változni! Irigyelték, pedig ha tudták volna, milyen szomorú volt a te sorsod, eledd! Olyan korán elszakasztva pelyhes meleg tészkedől; bevezetve olyan fiatalon a nagy világra: egy pompás szalonak rideg legkörebe; élni ott aztán elszakasztva rokonoktól... idegen emberek, örökös jökevény lármás hangjai közt! Szegény árva madár! Milyen boldog volt, ha urnőjével egyedül maradhatott, ha beüszhetett ennek szomorú merengő szemébe! Be sokat olvasott azokból a szép szemekből... ő tudta talán egyedül az Irmácska összes titkait.

Mennyi mindent is tud megérteni egy ábrándos tekintetből, egy mely sohajtásból egy legördülő kőncepepből egy kis madár?!... Árva volt a kis madár. Kicsike volt még, mikor elszakított anyja meleg szárnyaia lól. Olyan rég volt, mikor magához hasonló sárga madárkák látott, hogy most álmoknak tetszett az egész; azt hitte szegény bohó, ő az egyetlen kanári az egész világon! Olyan különös volt, nem szerette látni maga magát sem. Olyan mérgesen megakartá cizibálni a másik kanarit... a mint a tükörben meglátta saját becsületét ábrázatát.

S Irmácska bálványozta kis madarát; hiszen anyai kedves emlék kötötte hozzá! Nem felejtkezett el az „udvarolatás” közben is oda szaladni a kalitkához, megvigasztalni egy czukorkával vagy egy fűgével szomorkodó kis madarát.

(Vége köv.)

* Jókainé ő nga. sok apró debreczeni specialitást vitt el Debreczenből. így vitt bélest, pereczet, mézeskalácsot stb. sőt egy kis nyáron sütött malacot is, melyeket Krecsányi ur megbízásából, Foltényi vásárolt össze. — A Jókai a p a r n a k Karczag város közönsége tüntetést rögtönzött az indóházban. A felbuzgózt indulóház peroniján a város előkelősége, értelmisége és a zászlókkal kivonult ifjúság, valamint az ipartársulat tagjai várták a vonatot, mely pontban 2 órákor delután rohogott be a pályaudvarba. Egetverő eljenzés harsant fel erre s a zenekar indulót játszott. Az eljenzés lecsilapultával Jókai és neje szalonkocsijukból kiléptek és az egybegyűlték előtt meghajtották magukat. Erre P a p p Elek polgármester, ki díszmagyarban volt, eléjük lépett s a város nevében üdvözle őket. A beszéd után két díszes bahérkoszorút nyújtottak át az ünnepletteknek. Jókainak Popovics Zsigmondé, Jókainéknak Csányi Béláné urnők. Jókai és neje az impozáns tüntetési látszólag meglepte; mindketten meghatóttan mondtak köszönetet. A vonat ezután a vasúti igazgatóság szíveségéből még egy negyed óráig időzött a pályaudvaron, melynek eltelével ismét felharsant a lelkes eljenzés s úgy Jókai, mint Jókainé még egyszer kezet szorítva a közelállókkal, szívélyesen elbucsztak tőlük s folytatták utójukat. A vonat már messze felrohogott, mikor a közönség még mindig lelkesen eljenzett, a Jókai-pár pedig kendővel intett búcsút a kunoknak.

* Eljegyzés. L á s z l ó A l a j o s ur helybeli tekintélyes földbirtokos s pártunk kiváló tagjának derék fia L á s z l ó Imre ur, cs. k. tart. huszár hadnagy, e hó 24-én jeyezte el Turócson (Ungmege) a szép és művelt B e r n á t h I l o n a kisasszonyt, Bernáth Zsigmond volt főispán kedves unokáját. Az eljegyzést lakoma és táncvigalom követte. Kiserje örök boldogság a fiatal pár életét.

* Pál napján a helybeli ref. tanítóképezdei ifjúság keble legbensőbb érzelmeinek s tiszteletének adta jelét, midőn szeretett kedves tanárjának S o m o g y i Pál urnak neve estélyen küldöttségileg tiszteletet s a képezdei ekkor M a k a i J e n ő 3-ád éves tanító képezdész vezetése alatt czéhöz alkalmazott üdvözlő dalokat énekelvén, F e h é r Imre jól át gondolt beszédet tartott az ünnepelthez, mire a tanár ur meghatót szavakban válaszolván, köszönte az ifjúság jó indulatát. És e teret azok is, kik személyesen nem lehetnek jelen, kifejezik üdvökivánataikat, kérve, hogy az intézet ezen egyik kedves s derék tanárját sokáig éltesse. Úgy tudjuk, hogy a fűjskola több Pál nevű tanára is részület az ifjúság részéről kitüntető megemlékezésekben.

* Esküvő. A mult heten vezette oltárhoz Z v é r F e r e n c z helybeli tanár P i r á m e Z s u z s i k a kisasszonyt. Ösintén kívánunk boldogságot a derek ifjú párnak.

* Új helyiség. Az iparoskör a folyó évi pünkdtől fogva, a főpocz utca V e c s e y Imre házába költözik s azon helyiséget foglalja el, hol jelenleg az első magyar biztosító társulat van. Ez a „Tisza” bank helyiségébe költözik.

* A főiskola köréből Szombaton delután kegyeletes ünnepepely folyt le a főiskolai énekeremben, a kántus egyik legnagyobb jöltevéje, a szerb származású és görög-keleti vallású T ö k ö l i S a b b a s emlékére. Az ünnepepely, mely egészen iskolai jellegű szokott lenni, énekdarabok előadásából, Balogh F e r e n c z énekkari felügyelő ur által tartott emlékbeszédéből, adománylvel felolvasásból, és a 43 forintra menő szorgalomdíj kiosztásából állott, mely öt kántuság közt osztott meg. R é v é s z K á l m á n főiskolai segédtanárnak a hittanszaki önképző-egylet által rendezett Luther-Zwingli ünnepélyen tartott felolvasása „A reformatio hatása hazánkra” czinnel, mely az említett ünnepepelyen igen nagy hatást tett a közönségre, és ennek részéről valóban megérdemelt tetszést aratott, s aztán a hittanszaki önképző egylet „Közönyében” jelent meg újabb önálló füzetben is kinyomatott. Kapható a helybeli könyvkereskedésekben. Ára 10 kr.

* A spanyolok. „Te, még is csak kitűnően kell zongorázni ennek a H-nak, mert úgy veszem észre, hogy még én rá m i s v o l t n é m i h a t á s a !” Ezt mondta egy ösmerősünk, a ki meghallgatta a jelenleg nálunk hangversenyző spanyol ifjakat. Hát bizony szépek a spanyol dallamok így hegedűn, mandolinon és gitarréon előadva is... kisérve castagnettekkel, triangulummal és csörgős tamburinnal, hát még ott Salamancában vagy Murciában! Mert ime az a derek óta „e s t u d i a n t i n a e s p a ñ o l a” meg az ép most legzajlóbb ünneplésségek után is birt varázsszal annyi sok felől igénybe vett közönségünkre! A hegedűs valódi művész s a mandolin a legbájosabb adagjokat nyitja s még az a borély-hangszer, a gitarré is megemésedik kezökben. A t. cz. publikum már három este megtölté a nézőtér s a spanyolokon — bók nélkül mondva — meglátszik, hogy a jobb körökhez tartoznak s ügyes és finom kezű, érdekes arcú, csinos fiatal emberek. Minden szám előadása után zajoson megtapsolták s újra meg újra hallani kívánták mindaddig, a mig csak nem ismételték a darabot. Ók a nagy tetszést meghálalándó, nemzeti indulóinkat, sőt tegnap még a „körös lányt” is elpengették; a Rákóczi-induló persze az ó lágy érzésekhez szokott hangszerükön be fog válni szelid szerelmi vallomáson ott, a Guadalquivir partján. Emelte játék hatását a középkori hagyományok szerinti spanyol diák egyen ruha; a festői redőkben ömlő fekete köpeny, a négy élű kalap, rajta

a házakénti elemezést jelképező fehér kánál s az egész öltözet jó véleményét kelt a salamancai és toledói egyetemen uralkodó izlés iránt. Mellétek belga és olasz kintutetések díszítik s emelte az érdeket csinos énekek is: a „Giralela”, „Simpatia” és mindenek fölött a spanyol diák dal, az „Ole” dallama, melyet jellemző mozdulatokkal skalajuk megemelésével sat. kísértek. Nagyon ügyes a szilaj s pompásan előadott spanyol tánc is. Szóval a spanyol diákok teljesen meglehettek elégedve a fogadtatással; teljesen értjük azt a sikert, a melyet Gádöllön a királynő előtt vagy Párisban a „Figaro” erkélyén arattak. — A művészet és tudomány múzái vezéreljék a derek s e u n o r o k a t további vendégzereplésükben, kiknek példája bár a mi tanulóinkat is serkentene valamire, a mivel így szép bizonyítást adnának képességeikről! (L—g.)

* A kerekedői kör megalakítása tárgyában tegnap értekezletet tartott, s ezuttal a kiküldöttség bizottság az alapszabályokat vette tárgyalás alá.

* Köszönet. Az egyesült szabó és szűrszabó társulat t. elnöksége, mint mindég ugy ez évben is öt forint adományt juttatott az iparos ifjúság önképző és betegsegélyző egylet egyletünk iránt folyton tanúsított jó akaró szives pártfogásáért, az egylet nevében nyilvánított meleg köszönetemet. Debreczen, 1884. január 26. S e r l i E d e.

* A hajdumegyei gazdasági egyesület, ma delután 4 órákor gyűlést tartott, L u k á c s D. alelnök vezetése alatt, miután az elnök gróf Z i c h y Géza jelenleg nincs a megyében.

* Nyilvános köszönet. A „Debreczen” szerkesztőség által kezembé vettem, Bánky Erzsike kisasszony által küldött 5 forintot — az árvek részére — fogadja a nemes adakozó az árvek nevében legmelegebb köszönetemet, K a c s k o v i c s n é.

* Küldöttség a miniszternél. P a u l e r Tivadar igazságügyminiszter ma fogadja a debreczeni ügyvédi kamara küldöttségét, mely a közigyűzői intézményre vonatkozó emlékiratot adja át. A küldöttség Si m o n f i y Sámuel kir. tanácsos elnök vezeti.

* Jutalomjáték. Holnap kedden tartja S i p o s n é Dobozi Lina asszony jutalomjátékát, s mint így előkelő drámai színésznböz illik, e czéla képességeinek megfelelő darabot, Laube Henrik „Essex grófi”-ját választotta ki. Ezen rendkívül hatásos dráma előadására annál inkább felhívjuk közönségünk figyelmét, mire a jutalmazandók is egyik legjobb szerepét tartalmazza. Megvagyunk róla győződve, hogy a holnap nézőtér csak folytatást nyújtandja a megelőző folytonos felhazaknak.

* Az állami tisztviselők a folyó farsang alatt zárkórú táncvigalmat rendeznek, melyre az előkészületek már folyamatban vannak.

* Az iparos ifjúság szombat estén tartandó bálján, mely a „Bika” díszteremben leend, újra felhívjuk a közönség figyelmét. A rendőrség mindent megtesz arra nézve, hogy a más években kitűnőn sikerült táncvigalom az idén is méltó legyen régi jó hírüvéhez.

* A szabadelvű párt szombat esti táncvigalma jól sikerült azon tekintetből, hogy igen sokan vettek részt benne, de sajnosan tapasztaltatott, hogy a s z a v a z ó p o l g á r s á g igen igen csekély számban jelent meg, ugy hogy az méltán kellett általános feltűnést. Különbö — mint tudósítónk írja — sok szép és bájos hölgy volt jelen, kik igen jól mulattak. Ott volt a szántársulat néhány ifjú nőtágya is.

* A dohánybevéltől csak néhány napig fog még tartani. Naponta 1000—1100 mázsa dohány vétetik be s eddigelő az előirányzott 30,000 mázsa, már be lett szállítva; még körülbelől 4—5 ezer métermázsa van beszállítatlan.

* A rendőrség erősebb kezd lenni. Ugy értesültünk, hogy ma delutánra több oly kávé van felidézve a főkapitánysághoz a kik nem tudták helyiségeikben a hazárd játék üzést megakadályozni és a zárórát nem tartják meg.

* Hanyag tanulók. Az iparos tanulók közül 161 van ismét megidézve a kapitánysághoz. Ez ismét igazolja, hogy mily könnyelműen veszi némely iparos a tanulói érdekét.

* Gyászjelentés. Mely fájdalomtól megtört szívvel tudatjuk forrón szeretett férjem, illetve édes atyánk nehai VERES LÁSZLÓNAK a debreczeni ref. egyház tanácsosa és pénztára ellenőrének életének 40, boldog házasságának 17-dik évében, hosszas, de különösen 2 havi súlyos szenvedés után, folyó hó 27-én reggeli 2 és fél órákor, tudógümökörben történt gyászos elhunytát. A megboldogultnak földi részei folyó hó 29-én kedden delután 2 órákor, előbb a hatvan-csokonai-utcazi 1451. sorszámú házunknál, majd a nagytemplomban tartandó rövid ima után a hatvan-utcazi sírkertben fognak örök nyugalomra letétni. Mely végtisztességtételre a boldogultnak rokoni, barátai, ismerősei, általában a résztvevő közönséget bánatos szívvel meghívjuk. Debreczen, 1884. Január 28-án. Az elhunytnak bánatos özvegye özvegy Veres Lászlóné Alföldi Eszter; gyermekei: Margit, Gyula, László, Károly, Sándor és Ilona.

* Vidék. B-Ujváros, január 25. 1884. Tekintetes szerkesztő ur! Nemcsak a szerelmemek, de a szegényeknek is vannak boldogjai. Ez utóbbi szerencsétlenek száma közelébből is szaporodott egy községünkben lakó szegény sorsu nővel, K u n k l i Rebekával, ki folyvást azon rögeszmével tépelődik, hogy nem sokára ő lesz a magyar királyné. Rudolf a trónörökös elviki nejétől Stefániától, őt emeli maga mellé a trónra. Akkor lesz aztán Magyarország igazán boldog: mert ő szeretői

fogja a szegényeket. Akkor majd bocsánatért eszednek előtte azok, kik most őt kineretik és házaikból kizűrik: de ő azoknak is meg fog engedni. Sajátosság. A „Debreczen”-ben nem rég felemlített nagyszombati iparossegéd és a most levezett teblodyóttnál a rögeszme központját egyiránt a trónörökös pár képezi: csakhogy amannál szerelmi, emennél szegénységi teblodyban tűnik elő! Szegénység — rettenet s szörnyetege a társadalmi embernek! Megéri-e valaha az emberiség azon boldok kor hajnalvakadását, mikor nemcsak teblody, de a legszörnyűbb és undokabb bűnököt előidéző sarcolásoktól már megszabadult? — Aligha! Legalább addig bizonyára nem, míg a társadalmi emberre jobbadán csak a sanyaru nélkülezés” és a „léterti nehéz küzdelem várokozik.” P. S. ref. lelkész.

* Színházi ügy. A váradi színházi bizottság jeyzője lapunk ellenében jelenti, hogy Krecsányi társulatával Nagyváradra jön és nem Budára. Meg kell azonban jegyeznünk, a fentebbiekre, hogy munkatársunk fentebb kétségtelen volt hirteljesen alapos volt, mert maga Krecsányi ur tette előtte a nyilatkozatot. Mi fentartjuk hírlínket noha senki jobban nem örülne mint mi, ha Krecsányi Nagyváradra menne és télire Debreczenbe jöjjön vissza.

* Országos kiállítás. Az 1885. évi budapesti országos kiállításra vonatkozó bejelentési határidő f. év márczius hó végéig meghosszabbítottatvan, értesítettük egy az iparos, mint a gazdálkodással foglalkozó közönség, általában mindazok, kik a kiállításban ténylegesen résztvenni óhajtanak, hogy a jelzett idő alatt egy a debreczeni kiállítási bizottságnál, mint a vidékenként letesített helybizottságoknál a bejelentések elfogadtatnak. Felhivatnak emellegy a kiállítási óhajtók, hogy a f. év márczius hó 31-éig bejelentéseiket annál inkább igyekezzenek megtenni, minthogy a határnapon túl bejelentők az eredeti megállapodás-hoz képest a térdij 10 százalékkal, május 1-én tul pedig 50 százalékkal fizetnek többet. Debreczen, 1884. januárius 20-án. A Debreczen kerületi kiállítási bizottság.

* Öngyilkosság. Debreczeni ember követte el öngyilkosságát Budapestben. A császárfürdő közelében állomásozó rendőr ugyanis szombaton késő este két lövést hallott. A hang után menve a fürdő előtt egy 26 éves fiatal ember holttestére akadt. Mellette egy hatióvetű revolver feküdt, melyet az öngyilkos mellebe lő t. Több levelet találtak zsebében, melyből az tűnik ki, hogy Csurgaférecznek hívják, s hogy debreczeni születésű, 26 éves esztengályos legény. Alkalmazás nélkül megdőlött hosszabb ideig és nyomorát mondja öngyilkossága okának.

* A függetlenségi párt báljára Kulcsár József ur fizetett felül két forinttal s neve tevedésből mással cseréltetett fel.

* Ertesítés a tisztviselő össegélyző egylet tagjaihoz. Férő öltönyök kedvezményezett árákban készítettésére vállalkozott T e r e n y i József jónévi szabó-mester piac-u. Stenczingerháza alatt. Kérnetek azért az egyesület tagjai, hogy megrendeléseikkel ő hozzá forduljanak. Az igazgatóság.

* „Ilona”, a Bécében a Schossberger és Battyhány család kérésére elkobzott német regény, helybeli könyvkereskedések kirakátaban látható.

Hazánk s a külföld.

— Halálozás. Ismét kevesebb eggyel Báro Tenburg Lajos 1848—49-ki honvéd őrnagy e f. évi január hó 10-én Gyöngyösön jobblétre szenderült, elhunyt benne egy szerető család apa, jó hazafi és bátor katona, mind ezek felett pedig az országos függetlenségi pártunk elvű barátja; a mit Gyögyös városa érzékenyen fog tapasztalni a jövőben, béke poraira a hűbarát és lelkes harafinak. Egyik kártára.

— Pusztulunk, veszünk! A magyar állam tulajdonát képező „Mohipusztá” Borsodmegyében, mint Miskolczi írják, zsidó kezre került. Egy F r e u d Salamon nevű zsidó, gr. Andrássy Gyula sarkadi birtokainak bérloje vette meg 560,000 frntnyi vételáron.

— A nagyszombati új állami iskola épületében, a padlásra vezető lépcsőzet alatt már égő gyújtó készüléket fedeztek fel. A bűnjelők fölfedezése után az iskola igazgatója még azon este megtette a jelentést a városi rendőrségnél.

Számrejtvény.*)

- Közlí T. M. —
1, 2, 3, 4. Költés s a kollos teszti.
S az is, ki nem fővénykedik
4, 2, 6, 7, 8, 9. Füstjét urak s az Isten kedvelik.
1, 2, 3, 4. Ot tétel a leánya műveli.
6, 7, 4, 5, 8, 9. Birkák kerülje, mert halála lesz,
4, 7, 8. Mindig fagyot, havat s zivatart szeres.
1, 5, 6, 7, 8, 9. Ilyen minden, mi nem puha.
1, 2, 4, 7, 8. A jó gazdasszony hordja, fél ruha.
2, 3. Ki életet gyilkol, teszi, Hasznát: faúr is veszi.
1—9. Költész munkája az egész, Szép, hogy ha sáiv van benne s ész.

Megfejtők neveit közöljük s köztük érdekes könyvet sorsolunk ki.
*) Mult szombati sakkrejtvényünk megfejtését senki sem küldötte be. S z e r k.

Szerkesztői posta.
„Jófi.” urnak, helyben. — Közljük — fölösleges üzennünk:
H. L. urnak, K i s u j s z á l l á s. — Köszönettel vetük — jónni fog.

Felelős szerkesztő: GÁSPÁR IMRE.
Kiadó KUTASI IMRE.

Meghívás.

A hajdu-nánási takarékpénztár részvényesei
az 1884-évi február hó 24-napján délelőtt 10 órakor a városi-
nagytermében tartandó

KÖZGYÜLÉSRE

tisztelettel meghívhatnak.

A közgyűlés tárgyai.

1. Igazgatói jelentés.
2. Az 1883. évi mérleg bemutatása és megbirálása.
3. A felügyelő bizottság jelentése a számadás és a mérleg megvizsgálásáról, ennek kapcsábau az igazgatóság és a tisztviselők részére a felmentvény megadása. —
4. A választmány kilépő tagjai helyett új tagok választása. — stb.

Pákozdi Lajos
elnök.

A tisztelt gazdaközönséghez!

Ezennel van szerencsém becses tudomására hozni, hogy a debreczeni piacon jelenben meglévő és a magy. kir. gazdasági tanintézet felügyelete alatt álló **gazdasági gépjáratemhez**

BAUER IGNÁCZ ur

a kassai csermelyvölgyi gazd. gépgyár volt igazgatója társamul belépett, az üzlet vezetését átveszi és üzletünk ügyeit ezentul

Bauer és Társa mezőgazdasági gépsarnok

czég alatt folytatandja.

Ezen gépsarnokot Bauer Ignác ur az e téren szerzett gazdag tapasztalatai alapján teljesen újonnan fogja szervezni, főfeladatául tűzvéni ki azt, hogy a gépraktár mindenkor kipróbált minőségű és jutányos áru gépekkel legyen ellátva.

Bátorkodom ezen teljesen reális alapra fektetett vállalatot a tisztelt gazdaközönség szives pártfogásába ajánlani.

Kelt Debreczen, 1884. január havában.

Teljes tisztelettel

Török Gábor,

tanár,

a fentnevezett gépjáratem tulajdonosa.

MEGHÍVÁS.

AZ ALFÖLDI TAKARÉKPÉNTZÁR DEBRECZENBEN
folyó évi február hó 10-én délelőtt 10 órakor
az iroda helyiségében megtartandó

XI-dik RENDES KÖZGYÜLÉSRE

a t. cz. részvényeseket tisztelettel meghívja.

Tárgyak:

1. A jegyzőkönyv hitelesítésére két részvényes megválasztása.
2. Az igazgatóság és felügyelőbizottság évi jelentése.
3. A zárszámla és mérleg betérjesztése.
4. A nyereség mikénti felosztása.

Kelt Debreczen, 1884. január 19 én tartott ülésből.

Az igazgatóság.

Hirdetmény.

A „h.-bösszörményi részvény-társulati-takarékpénztár“ 325., 326., 327., 328., 329., 370., 371., 372., 373., 404., 405., 416., 417., 576., 577., 609., 610., 665., 666., 670., 671., 685., 715., 716., 767., 778., 779., 780., 781., 782., 783., 784., 785., 786., 787., 813., 814., 815., 816., 817., 818., 819., 820., 821., 822., 866., 867., 868., 869., 870., 883., 884., 885., 900., 920., 990., 991., 992., 993., 994. számú részvények tulajdonosai ezennel felhivatnak, miszerint a részvényeik után még mult évi november 15-én esedékessé vált részvényeiket 6% késedelmi kamattal együtt ezen hirdetménynek a hirdetői megjelentésétől számított 30 nap alatt az intézet pénztárába annyival inkább is befizetni sziveskedjenek, minthogy a fizetés elmulasztása esetében az alapszabályok 13. §-ához képest a hátrányban maradt részvények megfogynak semmisítettnek, s az ezekre eddig befizetett összegek a társulati tartalék tőkéhez csatoltatnak.

H.-Bösszörmény, 1884. január 26.

Az igazgatóság.

Herlandi

KÖTŐ és SPULNI

Kötő czérna gyári-jegy.

CZÉRNA.

Spulni czérna gyári-jegy.

A bécsi és párisi világiállításnál a legnagyobb díjakkal kitüntetve. Atalánoson kedvelt kitűnő minőségénél fogva és kapható az osztrák-magyar birodalom minden kis és nagy kereskedésében.

Hirdetmény.

As ujfehértó Szabolcsm. közbirtokosság kir. kissebb haszonvételi regalejoga, melyért eddig évenként 8677 forint bérösszeg fizettetett, folyó 1884. évi apr. hó 24-től kezdődő 3 évre közárverés útján zárt ajánlatoknak is elfogadása mellett folyó 1884. évi február hó 28-án d. e. 9 órakor a helybeli kaszinó termében haszonbérbe adadni fogván, felhivatnak a bérleni óhajtok. Mikent ide vonatkozó ajánlataikat bezárólag február hó 27-ig alul irt közbirtokossági felügyelőnél, hol a feltételek megtudhatók, benyújtani igyekezzenek.

Ujfehértó, 1884. január 23.

Szunyogh Imre

közbirtokossági felügyelő.

338. P.
1884.

Árverési hirdetmény.

A Semsey Jenő-féle hitbizományi záros tömeghez tartozó és a balmaz-ujvárosi határterületen fekvő két következő pusztarész, ugymint:

1-ör. A „nagy karinkói“ minden épület nélküli és 1100 □ ölével számítva 2100 holdat tevő gye- és kaszálló földből álló pusztarész.

2-ör. A „Dinnyés háti“ pusztarész, mely áll 1100 □ ölével számítva 854 holdat tevő gye-, kaszálló- és szántóföldből.

Mindkét pusztarész folyó 1884-ik évi március 12-ik napjától számított 6 évre, a debreczeni tek. kir. törvényszék mint hitbizományi bíróságnak folyó 1884-ik évi január 18-án 338/1884. P. sz. végzésénél fogva kiküldött alulírottak közbenjöttével közárverés útján haszonbérbe levén adandó: ily czélból árverési határidőül 1884-ik évi február hó 21 napjának d. e. 9. illetve 11 órája Balmaz-Ujváros község-házánál azon figyelemzetéssel tüzetik ki, hogy az árverelni kívánók bánatpénzül előzetesen 1000 forintot a nagy karinkói, 600 frtot pedig a Dinnyés háti pusztarészekért a kiküldött kezeihez letenni kötelesek.

Az árverési, illetve haszonbéri feltételek addig is kiküldött törvényszéki bírónál ennek a kir. törvényszéknél levő hivatali helyiségében, ugyszinte zárgondnok Dalmy Károly urnál Debreczenben megtekinthetők.

Kelt Debreczenben 1884-évi január hó 23-án.

Szűcs István
kir. trszéki bíró mint kiküldött

378. szám.

ÁRJEGYZÉKE

az „ISTVÁN“ gőzmalom
készítményeinek.
Saját raktárában.

Árak ausztriai értékben

Kötelezettség és engedmény nélküli készpénz fizetés mellett.

Zsákkal együtt.

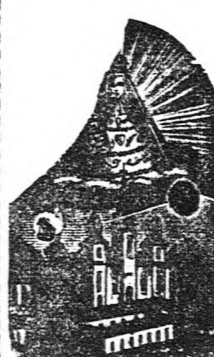
	100 kiló
AB. Asztali dara nagy és apró szemű	20.80
C. Szinte közepszerű	19.80
0. Királyliszt	19.80
1. Lángliszt	19.20
2. Montliszt	18.60
3. Zsemlyelisz 1-ső rendű	17.80
4. 2-od	16.60
5. Fehér kenyérlisz 1-ső rendű	15.80
6. Szinte 2-od	15.20
7. Közép kenyérlisz 1-ső	14. —
8. Szinte 2-od	13. —
8 1/2. Barna 1-ső	11.20
8 3/4. Szinte 2-od	9.20
9. Láblisz	7.60
10. Veres liszt	—
11. Finom korpa zsákkal	5.40
12. Durva korpa zsákkal	4.80
13. Durva korpa zsákkal	5.20
14. Simán őrölt liszt zsákkal 4 75 kg.	4.60
15. Dara és liszt 25 kl. zacskók. 100 kl. zacskóval együtt 60 krral drágább	9.60
Debreczen, 1884. jan. 20.	
A zsákok súlytartalma, — teljsuly tisztasúlynak véve:	
A. B. C. 0—9 számig 25 és 85 kilo	
10 11. 12.	50
Sima liszt	75

Biztos és gyors azon hatás, melyet a Spitzwégerich-féle növényben előállított és mindenek által nagybecsült

Spitzwégerich-féle bonbonok
Schmidt Viktor és fiaitól Bécsben, nyálkásodás, csuzos bántalmak stb.-nél előidéző. A valódiak raktára csak a gyógyszerárban.

Mária-celli GYOMOR-CSEPPEK,

jeles hatású gyógyszer a gyomor minden bántalmái ellen,

felülmulhatatlan az étvágyhiány, gyomorgyengeség, rossz szagú lehellet, szelek, savanyu felbűgés, köhika, gyomorhurut, gyomorégés, huykóképződés, túlságos nyálkaképződés, sárgaság, undor és hányás, főtájás (ha az a gyomorból ered), a gyomorgöcs székzsorulás, a gyomornak túlterheltsége étel és ital által, gilliszta-, lép- és májbetegség, aranyeres bántalmak ellen.

Egy üvegcse ára használat utasítással együtt 35 kr.

Kapható Debreczenben Dr. Kotschneck E., Göltl N és Tamásy B. urak gyógyszerárában, valamint az osztrák-magyar birodalom minden nagyobb gyógyszerárában és kereskedésében. Központi szétküldési raktár nagyban és kicsinyben

Brady Károly,

az „örangyalhoz“ címzett gyógyszerárban Kremzierben, Morvaországban.

Előfizetési árak
Helyben és postán küldve
Egy évre . . . . . 10 frt
Fél évre . . . . . 5 frt
Negyed évre . . . . . 3 frt
Egyes szám 5 frt
A lap az előlmei részét illetően a közleményfüzetben, a közleményfüzetben és a közleményfüzetben KUTASI IMRE nyomdájában a postabélyeg nélkül.

Bécsben,

Megjött hát szó meghall két vezére, feje amú szerint annyira feleg vagyis a reakcióna zott Debreczenből szellemi, mint erke támogatója, a ki is, hogy az ő gú jó arra nézve, hog rok mellett min nemzet-lelkiismeret eszköznek tartana az a párt a dek és a helyzettel? Mindegy nek alkalom művészetük csak azon ka ne java gyülekezik, egyaránt örvend a va-várt alkalmának annak, a ki félszáz került művészetének nagyjait a magy birni, buzdítani és nemzet éltető szel szunyadozásából. De a bukást sejtő korm mert hiszen mind de semmi a nagy politikájának dicső dozni egy-két zsidó gyar frázist, hogy legyen ment a gesz rásaitól.

Hallottuk a m a vidám lant költ de hajh! szomorú Jókai Mór ajkairól leges, jó akaratu beszöve a megraga mésebb eszmék szö varázsosabb előadás mi most a budape dul,ful.

Jókai Mór józ ünneplésére ide ser sze vidékeiről itt t fálni s ehhez szöla lyos czélzatu frázis hatnak, a mig fele Bizony, bizony n óráig tartó kétes ünnepele emlékének get s kár elhomált tat, nyelvünk azon mely a Jókai lelke láthatlan hatalomk ügy felett; és még a kálvinista Rón ifjuság érző s min gó tisztelettel visel Muzsa oldalán fe niszter kedvéért his És színte szeretn tele kortesbeszéd v való tekintetből . . . így legalább nem Jókai Mór is csak a nyert tapasztalat is látogasson el hoz tatása nem lesz az általános és zava volt.

A reakció, az ifjuságunkat Jókai és nem gondolják a koronára szörna hetnek ök az Ausz zött fennálló kiegy nevezhetik a kirá fejedelemnek és n radalomra, lételene sára hazájukat, mi oly gyenge lábón a gyűlölt poli terelnök s egy alá zus törvényjavasla